

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Jany Kubenové a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobce: **P. V.**, zastoupeného JUDr. Danielem Ševčíkem, Ph.D., advokátem, se sídlem Kobližná 19, Brno, proti žalovanému: **Magistrát města Brna, odbor dopravněsprávních činností**, se sídlem Kounicova 67, Brno, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného. Nečinnost žalovaného spatřoval v tom, že nebyl proveden záznam o odečtení bodu v registru řidičů dle ust. § 123 e odst. 1 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“). Žalobce uvedl, že dne 9.3.2010 podal námitky proti písemnosti označené jako Oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí oprávnění ze dne 24.2.2010, č.j. ODSČ-78/B-10. Prostřednictvím těchto námitek byl přerušen běh lhůt stanovených v ust. § 123 c odst. 3 zákona o silničním provozu. Rozhodnutím žalovaného ze dne 11.10.2010, č.j. ODSČ-78/B-10, byly zamítnuty námitky proti záznamu bodů ve smyslu ust. § 123 f odst. 3 zákona o silničním provozu. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. Dle názoru žalobce řízení o námitkách nemá a nemůže mít vliv na běh doby pro odečítání dle ust. § 123 e odst. 1 zákona o silničním provozu. Žalobci ode dne 21.2.2010 nebyla pravomocně uložena žádná sankce za přestupek nebo trest za trestný čin, spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení po dobu 12 ti po sobě jdoucích kalendářních měsíců, tedy do 21.2.2011, a tudíž mu ve smyslu ust. § 123 e odst. 1 zákona o silničním provozu vznikl nárok neodečet 4 bodů

z celkového počtu dosažených bodů. I přes tuto skutečnost však žalovaný neprovedl záznam v registru řidičů o odečtení bodů z dosaženého počtu stanovených bodů, ačkoliv byl k takovému jednání povinen. Žalobce uvedl, že dle ust. § 123 e odst. 3 zákona o silničním provozu doba 12 ti po sobě jdoucích kalendářních měsíců, jakožto doba pro odečítání bodů dle ust. § 123 e odst. 1 zákona o silničním provozu, neběží pouze po dobu výkonu trestu nebo sankce zákazu činnosti, spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel. Tento výčet případů je taxativní a úplný a nelze jej rozšiřovat, a to ani za použití výkladu.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě zejména uvedl, že dne 3.3.2011 byla žalovanému doručena žádost žalobce o odečtení 4 bodů z bodového hodnocení řidiče dle ust. § 123 e odst. 1 zákona o silničním provozu. Žalovaný na žádost žalobce reagoval písemností ze dne 14.3.2011, č.j. MMB/0082401/2011. Žalobci sdělil, že postup dle ust. § 123 e odst. 1 zákona o silničním provozu není v jeho případě možný. Dne 1.4.2011 byla žalovanému doručena písemnost žalobce, kterou se tento domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného, neboť mu nebyly postupem dle ust. § 123 e odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu odečteny 4 body z celkového hodnocení řidiče. Rovněž opakovaně požádal o provedení odečtu 4 bodů z celkového hodnocení řidiče. Písemnost byla předána ve smyslu ust. § 80 zák. č. 500/2004 Sb. správního řádu, nadřízenému orgánu Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy, k vlastnímu posouzení této situace.

Z obsahu správního spisu zjistil soud pro posouzení věci následující: Žalobce se žádostí ze dne 1.3.2011, adresovanou žalovanému, domáhal žádosti o opravu v záznamu registru řidičů. Argumentoval zejména tím, že mu ode dne 21.2.2010 nebyla pravomocně uložena žádná sankce za přestupek nebo trest za trestný čin, spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení po dobu 12 ti po sobě jdoucích kalendářních měsíců, tedy do 21.2.2011, a tudíž mu ve smyslu ust. § 123 e odst. 1 zákona o silničním provozu vznikl nárok na odečet 4 bodů z celkového počtu dosažených bodů. Žalovaný na žádost žalobce reagoval písemností ze dne 14.3.2011, č.j. MMB/0082401/2011. Žalobci sdělil, že postup dle ust. § 123 e odst. 1 zákona o silničním provozu není v jeho případě možný, neboť dosáhl počtu 12 bodů a ust. § 123 e odst. 1 zákona o silničním provozu se v takovém případě neuplatní. Žalobcem popsany postup by se uplatnil toliko před dosažením 12 bodů. Dne 1.4.2011 byla žalovanému doručena písemnost žalobce, kterou se tento domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného, neboť mu nebyly postupem dle ust. § 123 e odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu odečteny 4 body z celkového hodnocení řidiče. Z obsahu správního spisu soud rovněž zjistil, že žalovaný rozhodnutím ze dne 7.6.2011, č.j. ODSČ-78/B-10, opětovně zamítl námitky žalobce dle ust. § 124 odst. 5 písm. l) a podle ust. § 123 f odst. 3 zákona o silničním provozu (předcházející rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno odvolacím orgánem), které podal proti oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvu k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění ze dne 24.2.2010, č.j. ODSČ-78/B-10. Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce dne 22.6.2011 odvolání.

Žalobce i žalovaný souhlasili s tím, aby bylo rozhodnuto bez nařízení jednání.

Soud se nejprve zabýval tím, zda je v posuzovaném případě žaloba na ochranu proti nečinnosti přípustná.

Žalobou proti nečinnosti podle ust. § 79 odst. 1 s. ř. s. se může ten, kdo bezvysledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis, platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Jde o žalobní institut k ochraně

před nečinností správního orgánu, i když jeho prostřednictvím nelze dosáhnout vydání rozhodnutí nebo osvědčení o určitém obsahu.

Žalobou proti nezákonnému zásahu se může podle ust. § 82 s.ř.s. bránit každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky, anebo hrozí-li jeho opakování. Soudní řád správní zavedl ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu jako institut ochrany před nezákonným jednáním správního orgánu. Jak již uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 3.6.2004, čj. 2 Afs 17/2003-54 (nepublikováno), definici zásahu zákon neobsahuje, zásah vymezuje velmi obecně a široce. Přesná definice ani není možná, protože pod pojem zásahu spadá velké množství faktických činností, ke kterým jsou správní orgány různými zákony oprávněny. Jde o úkony neformální, pro které mohou a nemusí být stanovena pravidla, např. faktické pokyny (typicky v dopravě), bezprostřední zásahy (při ohrožení, při demonstraci, příkazy ke zjednání nápravy), zajišťovací úkony atd., tedy obecně úkony, které nejsou činěny formou rozhodnutí, ale přesto jsou závazné pro osoby, vůči nimž směřují, a ty jsou povinny na jejich základě něco konat, nějaké činnosti se zdržet nebo nějaké jednání strpět, a to na základě jak písemného, tak i faktického (ústního, či jinak vyjádřeného) pokynu či příkazu. Kromě neformálnosti samotného zásahu je neformální i donucení v případě nerespektování pokynu či příkazu (přitom však i donucení je zahrnuto pod legislativní zkratku "zásah").

Žaloba proti nečinnosti podle ust. § 79 s.ř.s. a žaloba na ochranu před nezákonným zásahem podle ust. § 82 s.ř.s. jsou dva odlišné druhy žalob a nelze je zaměňovat.

Žaloba proti nečinnosti správního orgánu předpokládá podle ust. § 79 odst. 1 s.ř.s. nečinnost žalovaného správního orgánu při vydání rozhodnutí nebo osvědčení. Rozhodnutí je výsledkem rozhodovací činnosti správního orgánu a rozhoduje se jím o konkrétních právech či povinnostech účastníků řízení. Ustanovení § 79 s.ř.s. předpokládá nečinnost správního orgánu ve vztahu k věcnému rozhodnutí. Osvědčení nemá povahu aktu aplikace práva, ale má informační povahu o skutečnostech v něm uvedených (s průkazní mocí dokládá určitou nespornou skutečnost). V obou případech je však předpokladem žaloby, že správní orgán má povinnost rozhodnutí či osvědčení vydat.

Věcně projednat žalobu proti nečinnosti a uložit správnímu orgánu vydat rozhodnutí či osvědčení lze pouze tam, kde nečinnost žalovaného správního orgánu vůbec přichází v úvahu, tedy tam, kde tento správní orgán má zákonnou povinnost rozhodnutí či osvědčení vydat.

Zápis záznamem se neprovádí ve správním řízení, nerozhoduje se o něm. Provedení záznamu není ani osvědčením: jde o evidenci práv vzniklých rozhodnutím jiných orgánů či na základě právních skutečností. Odkazy stěžovatele na judikaturu Ústavního soudu jsou proto irelevantní. Žádost o provedení záznamu není návrhem zahajujícím řízení, které by bylo třeba ukončit meritorním nebo procesním rozhodnutím; požadovaný záznam spočívající ve výmazu zástavního práva ani nelze považovat za osvědčení. Neprovede-li katastrální úřad požadovaný záznam v katastru nemovitostí, nejedná se o nečinnost, jejíž odstranění se lze domáhat žalobou podle ust. § 79 s.ř.s. proto, že katastrální úřad nemá v daném případě žádnou právní povinnost vydat věcné rozhodnutí či osvědčení (srov. rozhodnutí NSS ze dne 24.6.2004, č.j. 2 Ans 1/2004).

Soud v posuzovaném případě dospěl k závěru, že je správnímu orgánu dána povinnost vydat rozhodnutí. Správní orgánu I. stupně přísluší rozhodnout o námitkách žalobce směřujících proti neodečtení 4 bodů dle ust. § 123 e odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně je pak přípustné odvolání. To, že má být takto v řízení postupována, lze dovodit i z rozhodnutí NSS ze dne 3.5.2011, č.j. 8 As 23/2010-89. Soud proto dospěl k závěru, že v posuzovaném případě je žaloba na ochranu proti nečinnosti žalovaného přípustná.

Soud se dále zabýval tím, zda je žaloba na ochranu proti nečinnosti žalovaného i důvodná. Soud zde vzhledem k žalobní argumentaci odkazuje na rozhodnutí NSS, č.j. 8 As 23/2010-89, z něhož vyplývá, že negativním důsledkem opakovaného porušování předpisů o provozu na pozemních komunikacích je dosažení 12 bodů a pozbytí odborné způsobilosti k řízení motorového vozidla (ust. § 123 c zákona o silničním provozu). K opětovnému nabytí této způsobilosti může dojít pouze postupem dle ust. § 123 d tohoto zákona, tedy uplynutím jednoho roku ode dne pozbytí řidičského oprávnění a prokázáním, že se žadatel podrobil přezkoušení z odborné způsobilosti. Takto získaných bodů se již řidič nemůže zbavit řádným chováním, s nímž počítá ust. § 123 e odst. 1 uvedeného zákona, byť by v důsledku odkladného účinku podání námitek proti záznamu o dosažení 12 bodů nadále disponoval řidičským oprávněním.

Dle ust. § 81 odst. 1 s.ř.s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Při rozhodování o žalobě proti nečinnosti správního orgánu není soud oprávněn posuzovat formální náležitosti již vydaných rozhodnutí, ale posuzuje pouze to, zda existuje povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé. Rovněž není oprávněn zavázat správní orgán k vydání rozhodnutí o určitém obsahu, tj. určit, jak konkrétně má být správní orgán činný (srov. rozhodnutí NSS ze dne 30.9.2004, č.j. 7 Afs 33/2003-80, publikováno pod. č. 456/2005 Sb. NSS). Žalovaný k žádosti žalobce o opravu záznamu v registru řidičů (při posouzení dle ust. § 37 odst. 1 správního řádu, tj. obsahu podání, se jednalo o námitky proti neodečtení 4 bodů podle ust. § 123 e odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu) vydal sdělení ze dne 14.3.2011, č.j. MMB/0082401/2011 (žalovaný zde vysvětluje, z jakého důvodu nebyly body žalobci odečteny, tj. mělo se jednat o zamítnutí žalobcových námitek). Jak je uvedeno výše, předmětem posouzení žaloby na ochranu proti nečinnosti není to, zda rozhodnutí obsahuje všechny předepsané náležitosti dle ust. § 68 a násl. správního řádu a zda tedy bylo vydáno v předepsané formě. Takové posouzení by mohlo být předmětem odvolacího řízení, či jiného řízení dle správního řádu. Soud k věci závěrem uvádí, že žalobci dle výše zmíněného rozhodnutí NSS, č.j. 8 As 23/2010-89, nárok na odečtení 4 bodů nevznikl a žalovaný tuto skutečnost správně posoudil, byť o tom nevydal rozhodnutí v předepsané formě.

S ohledem na výše uvedené nezbylo soudu, než žalobu zamítnout.

Náhrada nákladů nebyla přiznána žádnému z účastníků. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto právo na náhradu nákladů řízení nemá (ust. § 60 odst.1 s.ř.s.). Žalovanému žádné náklady řízení ve smyslu ust. § 57 s.ř.s. nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí, které nabývá právní moci dnem doručení, lze podat opravný prostředek (kasační stížnost podle ust. § 102 a násl. s.ř.s.)

do dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Brně dne 25.8.2011

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu